Diumenge 1 (B) de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,12-15): En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert. I es quedà en el desert quaranta dies, i era temptat per Satanàs; i s'estava entre les bèsties, però els àngels el servien.

I després que Joan fos arrestat, anà Jesús a la Galilea, i hi predicava l'evangeli de Déu, dient: «S'ha complert el temps, i el regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en l'evangeli».

© Albada Editorial / evangeli.net

«L'Esperit empenyé Jesús cap al desert. I es quedà en el desert quaranta dies, i era temptat per Satanàs»

Mn. Joan MARQUÉS i Suriñach
(Vilamarí, Girona, Espanya)

Avui, l'Església celebra la litúrgia del Primer Diumenge de Quaresma. L'Evangeli presenta Jesús preparant-se per a la vida pública. Va al desert on passa quaranta dies fent oració i penitència. Allà és temptat per Satanàs.

Nosaltres hem de preparar-nos per a la Pasqua. Satanàs és el nostre gran enemic. Hi ha persones que no hi creuen, diuen que és un producte de la nostra fantasia, o que és el mal en abstracte, diluït en les persones i en el món. No!

La Sagrada Escriptura en parla moltes vegades com d'un ésser espiritual i concret. És un àngel caigut. Jesús el defineix dient: «És el mentider i el pare de la mentida» (Jn 8,44). Sant Pere el compara amb un lleó rugint: «El vostre adversari, el diable, com un lleó que rugeix, ronda cercant qui engolir; resistiu-li, ferms en la fe» (1Pe 5,8). I san Pau VI ensenya: «El Dimoni és l'enemic número u, el temptador per excel·lència. Sabem que aquest ésser fosc i pertorbador existeix realment i que sempre està treballant amb traïdora astúcia».

Com? Mentint, enganyant. On hi ha mentida o engany, hi ha acció diabòlica. «La més gran victòria del Dimoni és fer creure que no existeix» (Baudelaire). I, com menteix? Ens presenta accions perverses com si fossin bones; ens estimula a fer obres dolentes; i, en tercer lloc, ens suggereix raons per justificar els pecats. Després d'enganyar-nos, ens omple de neguit i de tristesa. ¿No en tens experiència?

¿La nostra actitud davant la temptació? Abans: vigilar, pregar i evitar les ocasions. Durant: resistència directa o indirecta. Després: si has vençut, donar gràcies a Déu. Una temptació vençuda és una victòria, és progrés en la santedat. Si no has vençut, demanar perdó i prendre experiència ¿Quina ha estat la teva actitud fins ara?

La Verge Maria va aixafar el cap de la serpent infernal. Que Ella ens doni fortalesa per a superar les temptacions de cada dia.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La nostra vida enmig d'aquest pelegrinatge no pot estar sense temptacions, ja que el nostre progrés es realitza precisament a través de la temptació, i ningú es coneix a si mateix si no és temptat, ni pot ser coronat si no ha vençut, ni vèncer si no ha combatut, ni combatre si no té enemics ni temptacions» (Sant Agustí)

- «La temptació, d'on ve? Com actua dins nostre? L'Apòstol ens diu que no ve de Déu, sinó de les nostres passions, de les nostres debilitats interiors, de les ferides que ha deixat en nosaltres el pecat original. I curiós!, la temptació té tres característiques: creix, contagia i es justifica» (Francesc)

- Els Evangelis parlen d'un temps de solitud de Jesús al desert immediatament després del baptisme de Joan: 'Portat per l'Esperit' al desert, Jesús hi passa quaranta dies sense menjar. Viu amb les bèsties salvatges i els àngels el serveixen. Al final d'aquest temps, Satanàs el tempta tres vegades mirant de posar obstacles a la seva actitud filial envers Déu. Jesús rebutja aquests atacs, que recapitulen les temptacions d'Adam al paradís i d'Israel al desert» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 538)